[1964] 1 ఎస్ సి ఆర్ 709

1963, జనవరి 23

ఎం.ఎస్. బెంగాల్ భట్డీ కోల్ కో.

v.

శ్రీ రామ్ ప్రభాష్ ఎస్ జెఎన్ జిహెచ్ & ఇతరులు.

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్,

కె.ఎన్.వాంచూ, ఎం.హిదయతుల్లా మరియు జె.సి.షా, జె.జె.)

పారిశ్రామిక వివాదం-ఇతర కార్మికుల పనికి కొందరు కార్మికులు ఆటంకం కలిగించడం-షోకాజ్ నోటీసు జారీ-యాజమాన్యం దోషిగా నిర్ధారించడం-ట్రిబ్యునల్ అధికారాలు-అనాలోచిత శిక్ష బలిపశువులా అవుతుందా-!పారిశ్రామిక వివాద చట్టం, 1947 (1947 14), సెక్షన్స్ 10, 33(2)(బి).

ప్రతివాదులు పిటిషనర్ యొక్క ఉద్యోగులు మరియు అప్పీలుదారు యొక్క ఆందోళనలో సమ్మె జరుగుతున్నప్పుడు వారు బొగ్గుగనిలో పనిచేయకుండా నమ్మకమైన మరియు ఇష్టపడే ట్రామర్లను శారీరకంగా అడ్డుకున్నారు మరియు ఇతర కార్మికులను అడ్డంకిలో చేరమని బలవంతం చేశారు. ప్రతివాదులపై ఛార్జిషీట్ దాఖలు చేసి వారిపై క్రమశిక్షణ చర్యలు ఎందుకు తీసుకోకూడదో కారణం చూపాలని కోరారు. ప్రతివాదులు తమ వివరణను సమర్పించారు మరియు సంక్షేమ అధికారి జరిపిన విచారణలో వారు దోషులుగా తేలారు మరియు సంక్షేమ అధికారి వారిని తొలగించాలని సిఫార్సు చేశారు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 33(2)(బి) కింద పిటిషనర్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ లో దరఖాస్తు చేసుకోగా ట్రిబ్యునల్ డిస్మిస్ కు ఆమోదం తెలిపింది. ఆ తర్వాత చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం ఆ ప్రస్తావనలో చేసిన ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీలు ఉంది. యాజమాన్యం విచారణ సరైందేనని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది,అయితే తొలగింపు వేధింపులకు సమానమని పేర్కొంది.

అప్పీలులో ప్రధాన ప్రశ్న బాధితులు ఉన్నారా అనేది.

ఒక దేశీయ విచారణ సక్రమంగా జరిగినప్పుడు, దేశీయ ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న దానిపై ట్రిబ్యునల్ అప్పీలులో కూర్చోదు మరియు మంచి విశ్వాసం లేకపోవడం లేదా ప్రాథమిక దోషం లేదా సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘన లేదా వికృతమైన లేదా నిరాధారమైన లేదా కేసును కనుగొనడం బాధితులలో ఒకటిగా ఉన్నప్పుడు మాత్రమే దేశీయ విచారణ ఫలితంగా మీకు విధించిన శిక్షలో జోక్యం చేసుకోగలదు.

దుష్ప్రవర్తన రుజువు చేయబడిన సందర్భంలో సాధారణంగా జరిమానా విధించడం అనేది యాజమాన్యం విచక్షణకు లోబడి ఉండవచ్చు, దుష్ప్రవర్తనకు శిక్ష విధించడం అన్యాయమైనది కావచ్చు లేదా నేరం యొక్క స్వభావానికి విరుద్ధంగా ఉండవచ్చు, ట్రిబ్యునల్ కేవలం విధించిన శిక్ష నుండి బాధితుల నిర్ధారణను పొందగలుగుతుంది. ఇక్కడ అలా జరగలేదు.

నేషనల్ టోబోకో కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా. లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఫోర్త్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్, (1960) 2 ఎల్.ఎల్.జె. 175, ప్రస్తావించబడింది.

సివిల్ అప్పిలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 24 ఆఫ్ 1962.

ధన్బాద్లోని సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ 1960 రిఫరెన్స్ నెం.31 లో 1960 నవంబర్ 23 న ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరపున ఎం.సి.సెతల్వాడ్, నోనికుమార్ చక్రవర్తి, బి.పి.మహేశ్వరి వాదనలు వినిపించారు.

1 నుంచి 13 వరకు ప్రతివాదులకు దీపత్ దత్తా చౌదరి తరఫున ఎం.కె.రామమూర్తి.

1963. జనవరి 23. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

వాంచూ, జె.- ధన్ బాద్ లోని సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా దాఖలు చేసిన అప్పీలు ఇది. ప్రస్తుత ప్రయోజనాలకు అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి. 1947 పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10, నెం.14 కింద కేంద్రప్రభుత్వం ఈ అప్పీలులో పాల్గొన్న పదమూడు మంది కార్మికులకు సంబంధించి ఈ క్రింది పదాల్లో ఒక వివాదాన్ని ప్రస్తావించింది:-

'భట్డీ కొలియరీకి చెందిన కింది పదమూడు మంది కార్మికులను తొలగించడం సమంజసమేనా? కాకపోతే వారికి ఏ పరిహారం, ఏ తేదీ నుంచి ఉపశమనం లభిస్తుంది?

1959 అక్టోబర్, 20, 27, నవంబర్ 3 తేదీల్లో పదమూడు మంది కార్మికులు బొగ్గుగనిలో పని చేస్తున్న ఉపరితల ట్రామర్లను భౌతికంగా అడ్డుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. నమ్మకమైన మరియు ఇష్టపడే ట్రామ్ పురుషులను అడ్డుకునే ఈ చర్యలో పాల్గొనడానికి వారిలో కొందరు ఇతర కార్మికులను కూడా ప్రేరేపించారు, తద్వారా వారు పనిచేయకుండా నిరోధించవచ్చు. 1959 అక్టోబరు 20 న బొగ్గుగని మజ్దూర్ సంఘ్ ప్రారంభించిన సమ్మెలో ఈ పదమూడు మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. ఫలితంగా పిటిషనర్ 1959 నవంబరు 9 న పదమూడు మంది పనివారిపై ఛార్జిషీట్లు దాఖలు చేశారు, "వారు నం.1 మరియు 2 ఇన్క్లైన్స్ వద్ద విధుల్లో ఉన్న ఉపరితల ట్రామర్లను వారి విధులను నిర్వహించకుండా భౌతికంగా అడ్డుకున్నారు మరియు ట్రామ్లైన్ ట్రాక్ మధ్య కూర్చొని ప్రేరేపించడం ద్వారా టబ్ల కదలికను నియంత్రించారు" అని, తద్వారా బొగ్గు గనుల నిబంధనలలోని 38 (1) (బి) నిబంధనను ఉల్లంఘించారని ఆరోపించారు. కోల్ ఎంఎంఎస్ స్టాండింగ్ ఆర్డర్ లోని ఆర్ 27 (19), ఆర్ 27 (20) కింద వారిపై క్రమశిక్షణ చర్యలు ఎందుకు తీసుకోకూడదో 48 గంటల్లోగా వివరణ ఇవ్వాలని ఆదేశించింది. కార్మికులు తమ వివరణలు సమర్పించగా పిటిషనర్ వెల్ఫేర్ ఆఫీసర్ విచారణ జరిపారు. మొత్తం పదమూడు మంది కార్మికులను దోషులుగా గుర్తించిన వెల్ఫేర్ ఆఫీసర్ వారిని తొలగించాలని సిఫారసు చేశారు. 1959 నవంబరులో ఇదే ట్రిబ్యునల్ ముందు మరో ప్రస్తావన పెండింగ్ లో ఉన్నందున, తీసుకున్న చర్య ఆమోదం కోసం పిటిషనర్ చట్టంలోని సెక్షన్ 33 (2) (బి) కింద ట్రిబ్యునల్ కు పదమూడు దరఖాస్తులు చేశాడు. ఆ ప్రొసీడింగ్స్ లో కార్మికులు తమ సమాధానాలను సమర్పించినప్పటికీ, ఆ తర్వాత వారు వాటిని వ్యతిరేకించలేదు మరియు తీసుకున్న చర్యకు ట్రిబ్యునల్ ఆమోదం తెలిపింది. ఆ తర్వాత చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం ప్రస్తుత ప్రస్తావన చేశారు.

కార్మికులు తమను తాము సమర్థించుకునే అవకాశం ఇవ్వకపోవడంతో సరైన విచారణ జరగడం లేదని ప్రస్తుత రిఫరెన్స్ లో కార్మికులు ప్రతిపాదించిన కేసు. తొలగింపులు కార్మిక సంఘాల కార్యకలాపాలకు స్వచ్ఛమైనవి మరియు సరళమైనవి తప్ప మరేమీ కాదని వాదించారు.

ట్రిబ్యునల్ తన తీర్పులో ఇన్ని పదాల్లో చెప్పనప్పటికీ విచారణ సబబేనని అభిప్రాయపడింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 33 (2) (బి) కింద చేసిన దరఖాస్తులపై తీసుకున్న చర్యలను ఇప్పటికే ఆమోదించినందున, వేరే విధంగా చేయలేమని చెప్పవచ్చు. విచారణ సక్రమంగా లేకపోతే ట్రిబ్యునల్ డిస్మిస్ కు ఆమోదం తెలిపేది కాదు. అయితే ట్రిబ్యునల్ మాత్రం ఇది బాధితుల కేసు అని తేల్చింది. అందువల్ల తొలగింపు ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి, తమ ఉత్తర్వులు అమల్లోకి వచ్చిన నెల రోజుల్లోనే పదమూడు మంది కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, బలవంతపు నిరుద్యోగ కాలంలో వేతనం లేని సెలవులుగా పరిగణించాలని ఆదేశించింది. కార్మికులు కూడా కొంతమేరకు బలవంతపు నిరుద్యోగానికి దోహదపడటంతో వేతనాలు తిరిగి ఇవ్వలేదు.

ప్రస్తుత అప్పీలులో, తొలగింపులు అన్యాయమైన కార్మిక అభ్యాసం లేదా బాధితుల చర్య అని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణను సమర్థించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని పిటిషనర్ వాదించారు. పిటిషనర్ యొక్క ఈ వాదన బలపడాలని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఎక్కడ దేశీయంగా విచారణ సక్రమంగా జరుగుతుందనే విషయం ట్రిబ్యునల్ కు

తెలియదు. ట్రిబ్యునల్ దేశీయ ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న విషయాలపై అప్పీలులో కూర్చోదు మరియు మంచి విశ్వాసం లేకపోవడం లేదా ప్రాథమిక దోషం లేదా సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘన ఉన్న చోట లేదా ఫలితాలు వికృతంగా లేదా నిరాధారమైనప్పుడు లేదా కేసు బాధితత్వం లేదా అన్యాయమైన కార్మిక అభ్యాసం యొక్క కేసు అయినప్పుడు మాత్రమే దేశీయ విచారణ ఫలితంగా విధించే శిక్షలో జోక్యం చేసుకోగలదు. విచారణ నిర్వహించడంలో ప్రాథమిక తప్పిదం లేదా సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘన జరిగినట్లు ట్రిబ్యునల్ గుర్తించలేదని, విచారణ అధికారి కనుగొన్న విషయాలు వికృతమైనవి లేదా నిరాధారమైనవని ట్రిబ్యునల్ గుర్తించలేదని మేము ఇప్పటికే సూచించాము. చట్టంలోని సెక్షన్ 33 (2) (బి) కింద తనకు వచ్చిన దరఖాస్తులపై తీసుకున్న చర్యను స్వయంగా ఆమోదించినప్పటికీ, విచారణ సక్రమంగా లేదని తేలితే, సెక్షన్ 33 (2) (బి) కింద పిటిషనర్ కార్మికులపై తీసుకున్న చర్యను ఆమోదించేది కాదు. అందువల్ల విచారణ సక్రమంగా జరిగిందని, విచారణ జరిపిన విచారణాధికారి తన ముందు ఉన్న సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగా తాను చేసిన నిర్ధారణకు వచ్చారని, అంటే ఆరోపణలు రుజువయ్యాయని భావించి ముందుకు సాగాలి.

అయితే ట్రిబ్యునల్ ఈ విధంగా బాధితుల గురించి మరో ప్రశ్న వేసింది: "అయితే వారు ఫిర్యాదు చేసిన నేరానికి దోషులని నేను భావించినప్పటికీ, నేను విరామం ఇస్తాను మరియు బాధితులు ఉన్నారా అని పరిశీలిస్తాను." సంబంధిత కార్మికులు పదేళ్లు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సర్వీసులో ఉన్నారని, వారి గత సర్వీసు రికార్డు బాగుందని పేర్కొంది. వారు యూనియన్ యొక్క ముఖ్యమైన ఆఫీస్ బేరర్లు మరియు వారిలో కొందరు రక్షిత కార్మికులు కూడా. పిటిషనర్ కు, ఈ కార్మికులు సభ్యులుగా ఉన్న యూనియన్ కు మధ్య గతంలో తలెత్తిన వివాదాలను ప్రస్తావిస్తూ, యూనియన్, దాని నాయకులు పిటిషనర్ కు కంటిమీద కునుకులేకుండా వ్యవహరిస్తున్నారని అభిప్రాయపడింది. అయితే కొంతమంది కార్మికులు రక్షిత కార్మికులుగా ఉన్నంత మాత్రాన వారు చేసే పనులకు పూర్తి రక్షణ కల్పించడం లేదని, అది దుష్ప్రవర్తన కావచ్చునని ట్రిబ్యునల్ గుర్తించింది. అయితే, ఈ కేసులో ఫిర్యాదు చేసిన దుష్ప్రవర్తనలో జరిమానా, సస్పెన్షన్ లేదా పనివారిని తొలగించడం అవసరమని, అప్పీలుదారుడు తొలగింపును ఎంచుకున్నాడని, ఇది తీవ్రమైన శిక్ష అని పేర్కొంది. నేషనల్ టొబాకో కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఫోర్త్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ప్రస్తావిస్తూ, ఒక కేసులో విధించిన శిక్ష అన్యాయమైనదని లేదా నేరం యొక్క స్వభావానికి పూర్తిగా విరుద్ధంగా ఉందని, అది కూడా ఒక బాధిత చర్య అని చెప్పడానికి ఒక కారణం కావచ్చు. ఈ కేసులో డిస్మిస్ చేసే శిక్ష అసమంజసమైనదని లేదా నేర స్వభావానికి ఏమాత్రం తీసిపోదని, అందువల్ల ఇది బాధితుల కేసు అనే నిర్ధారణకు వచ్చినట్లు తెలుస్తోంది.

దుష్ప్రవర్తన రుజువు అయిన సందర్భంలో, సాధారణంగా జరిమానా విధించడం యాజమాన్యం విచక్షణకు లోబడి ఉండవచ్చు, దుష్ప్రవర్తనకు డిస్మిస్ చేసే శిక్ష చాలా అసమంజసంగా ఉండవచ్చు లేదా నేరం యొక్క స్వభావానికి నిష్పత్తికి విరుద్ధంగా ఉండవచ్చు, ట్రిబ్యునల్ కేవలం విధించిన శిక్ష నుండి బాధితులను అంచనా వేయగలదు అనడంలో సందేహం లేదు. కానీ ప్రస్తుత పరిస్థితి అలాంటిది కాదని, ఈ కేసులో డిస్మిస్ శిక్ష విధించి, జరిమానా లేదా సస్పెన్షన్ విధించినంత మాత్రాన బాధితులను బలిపశువులను అంచనా వేయలేమని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. దుష్ప్రవర్తన జరిగిన ఆ రోజుల్లో సమ్మె జరగడం వివాదస్పదం కాదు. ఈ సమ్మె అసంతృప్తికరమని, చట్టవిరుద్ధమని పిటిషనర్ వాదనతో ధన్ బాద్ సెంట్రల్ రీజినల్ లేబర్ కమిషనర్ ఏకీభవించినట్లు తెలుస్తోంది. అటువంటి సమ్మె సమయంలోనే దుష్ప్రవర్తన జరిగింది మరియు దుష్ప్రవర్తన ఏమిటంటే, ఈ పదమూడు మంది పనివారు ట్రామ్ లైన్ల మధ్య కూర్చొని తమ పనిని చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఇతర కార్మికులను శారీరకంగా అడ్డుకున్నారు. ఇది పదమూడు మంది పనివారు చేసిన తీవ్రమైన దుష్ప్రవర్తన అని మా అభిప్రాయం మరియు అది రుజువు చేయబడినట్లుగా రుజువైతే తొలగింపు శిక్ష పూర్తిగా సమర్థించబడుతుంది. కాబట్టి ఈ కేసులో విధించిన శిక్ష నిష్పత్తికి విరుద్ధంగా లేదా అసమంజసంగా ఉందని నేరం యొక్క స్వభావాన్ని బట్టి చెప్పలేము, మరియు పిటిషనర్ ఈ కార్మికులను తొలగించాలని నిర్ణయించి, జరిమానా లేదా సస్పెన్షన్ తో వారిని విడిచిపెట్టడానికి సిద్ధంగా లేనందున ఇది బాధితుల కేసు అని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణకు రావడం సమర్థనీయం కాదు.

ట్రిబ్యునల్ తీర్పునకు మద్దతుగా మరే ఇతర సాక్ష్యాధారాలు లేవు. పిటిషనర్ కు, ఈ కార్మికులకు చెందిన యూనియన్ కు మధ్య సంబంధాలు సంతృప్తికరంగా లేవన్నది వాస్తవం. ఈ ఆందోళనలో మరో యూనియన్ ఉనికిలో ఉందని కూడా రుజువైంది. బహుశా రెండు యూనియన్లు ఉన్నాయంటే ఆ కార్మికులు ఏ యూనియన్ కు చెందినవారో ఆ యూనియన్ తో పిటిషనర్ కు ఉన్న సంబంధాలు ఎందుకు సంతోషంగా లేవో అర్థమవుతుంది. కానీ యజమానికి, యూనియన్ కు మధ్య సంబంధాలు సంతృప్తికరంగా లేవనీ, సంబంధిత కార్మికులు ఆఫీస్ బేరర్లు లేదా యూనియన్ క్రియాశీలక కార్మికులు అనే వాస్తవం బాధితులను రుజువు చేయడానికి సాక్ష్యం కాదు, ఒకవేళ అలా అయితే, యజమానితో సత్సంబంధాలు లేని యూనియన్ యొక్క ఆఫీస్ బేరర్లు మరియు క్రియాశీలక కార్మికులు ఏదైనా దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడి తప్పించుకునే అవకాశం ఉంటుందని అర్థం. యజమాని మరియు యూనియన్ మధ్య సంబంధాలు సంతృప్తికరంగా లేవనే కారణంతో. అందువల్ల ఈ కేసులో బాధితులను కనుగొనడం కేవలం ఊహాగానాలు మరియు ఊహాగానాలపై ఆధారపడి ఉందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ప్రధాన కారణం, అంటే శిక్ష యొక్క స్వభావాన్ని మేము ఇప్పటికే పరిగణనలోకి తీసుకున్నాము మరియు అది నేరం యొక్క స్వభావానికి విరుద్ధంగా లేదా నిష్పాక్షికంగా లేదని చెప్పలేము.

బాధితులను గుర్తించడానికి మద్దతుగా ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన మరో కారణం కూడా తప్పు. 1959 అక్టోబర్ 27 న జరిగిన దుష్ప్రవర్తనలో కొందరు వ్యక్తులు పాల్గొన్నట్లు పోలీసులకు ఇచ్చిన నివేదికల్లో పేర్కొన్నట్లు ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. అయితే పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో రతన్ గోపే, సోహన్ గోపే అనే మరో ఇద్దరు వ్యక్తుల పేర్లు కూడా అక్టోబర్ 27 నాటి సంఘటనలో పాల్గొన్నట్లు పేర్కొన్నారు. అక్టోబర్ 27 న జరిగిన ఈ ఘటనలో సోహన్ గోపే, రతన్ గోపేలను తప్పుగా ఇరికించారని అక్కడి ట్రిబ్యునల్ తేల్చింది. విచిత్రమేమిటంటే ఇది పొరపాటు కావచ్చునని, అయితే ఈ వ్యక్తులను తొలగించడమేనని, ఈ విషయంలో కనుగొనడం తప్పు మాత్రమే కాదని, వికృతమని పేర్కొంది. ట్రిబ్యునల్ ముందు పిటిషనర్ ఇచ్చిన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలోని 5 వ పేరాలో పొరపాటున రతన్ గోపే, సోహన్ గోపే పేర్లు అక్టోబర్ 27 నాటి సంఘటనలో పాల్గొన్నట్లు పేర్కొన్నారు. కానీ వారికి ఇచ్చిన చార్జిషీట్లు అక్టోబర్ 20 నాటి సంఘటనకు సంబంధించినవి మాత్రమే. అక్టోబర్ 20 నాటి ఘటనకు సంబంధించి దేశీయ విచారణలో కూడా తేలింది. అక్టోబర్ 27 న జరిగిన సంఘటనలో ఈ ఇద్దరు వ్యక్తులు పాల్గొన్నట్లు నిర్ధారణ కానందున ట్రిబ్యునల్ ఈ తీర్పు వికృతమైనదని వాదించడానికి ఎటువంటి సమర్థన లేదని తెలుస్తోంది. అక్టోబర్ 27 న జరిగిన ఈ ఘటనకు సంబంధించి ఈ ఇద్దరిపై ఎలాంటి అభియోగాలు లేవని, వెల్ఫేర్ ఆఫీసర్ గుర్తించలేదని పిటిషనర్ లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో పొరపాటు జరిగిందనడంలో సందేహం లేదు. అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ ఈ తప్పును బాధితులకు సాక్ష్యంగా ఉపయోగించడం పూర్తిగా తప్పు. అందువల్ల ప్రస్తుత కేసులో బలవన్మరణాలకు, దాని పర్యవసానంగా మంచి విశ్వాసం లేకపోవడానికి సంబంధించి ట్రిబ్యునళ్లకు మద్దతు ఇవ్వడానికి సరైన సాక్ష్యాధారాలు లేవని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఈ పరిస్థితుల్లో ట్రిబ్యునల్ తీర్పును పక్కన పెట్టాలి. అందువల్ల అప్పీలును అనుమతిస్తున్నాం, ట్రిబ్యునల్ తీర్పును పక్కనపెట్టి, సంబంధిత పదమూడు మంది కార్మికుల తొలగింపును సమర్థిస్తాం. ఈ పరిస్థితుల్లో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.